

NÚMERO

174

Butlletí

MARÇ

2007

Estel Negre

ÒRGAN D'EXPRESSION I COMBAT DE L'ATENEU LLIBERTARI ESTEL NEGRE

LLIBERTAT

PRESOS

ANARQUISTES

LLIBERTAT

LAURA RIERA

La matinada del dia 27 d'agost de 2001 un ampli dispositiu de la Guàrdia Civil va detenir la Laura Riera, de 21 anys, a la seva casa de Terrassa. La Laura era membre activa de l'Assemblea d'Okupes de Terrassa, afiliada a la Federació Local de CGT i militava en diferents moviments socials de la ciutat.

La detenció es va fer sota la legislació antiterrorista (criticada per múltiples organitzacions, nacionals i internacionals, de defensa dels drets humans i pel Comitè contra la tortura de l'ONU). La Laura va restar 5 dies incomunicada a la comissaria de la Guàrdia Civil de Madrid i va patir tortures i amenaces que la van portar a signar una declaració autoinculpatòria dictada per la mateixa policia. Al cap d'aquests 5 dies, la Laura va ingressar a la presó.

Dispersió, aïllament, restriccions de drets, trasllats...

D'això ja fa més de 5 anys i mig i des d'aleshores ha estat dispersada per diverses presons de l'estat espanyol, amb el patiment que li ha comportat a ella i als seus familiars. En les presons ha estat objecte de reiterats abusos: tancament en cel·les d'aïllament, aplicació constant del règim FIES, restricció de les visites, impediments per estudiar, trasllats inesperats,... La Laura ha realitzat diverses protestes i vagues de fam per reclamar els seus drets i els de la resta de presos/es polítics. Això sovint li ha valgut sancions i un increment en el tipus d'aïllament.

El judici

Les acusacions fetes contra ella li van comportar dos judicis a l'Audiència Nacional, hereva directa del Tribunal de Orden

Público del franquisme. El primer d'ells a finals de setembre del 2004, més de 3 anys després de la seva detenció, i el segon a l'any 2005. Al primer se l'acusava de donar suport a l'escamot d'ETA que va atemptar contra el regidor de Viladecavalls pel PP l'any 2000. En el segon judici l'acusació era de col·laboració amb banda armada. En tots dos casos ella es va declarar innocent i va recordar que va signar la seva primera declaració sota tortures. La sentència del primer va ser condemnatòria, 9 anys de presó, amb un procés ple d'irregularitats. Paradoxalment al segon judici va ser declarada innocent al·legant que no quedava provada la seva participació en l'atemptat ni la seva col·laboració amb banda armada. Malgrat això, la Laura continua empresonada.

Criminalització dels moviments socials

L'empresonament de la Laura va ser utilitzat pel Ministeri de l'Interior i per alguns mitjans de comunicació per emprendre una campanya de criminalització dels moviments socials alternatius de Terrassa. La CGT es va veure esquitxada per aquest fet. La resposta ha estat defensar la innocència de la Laura i la seva trajectòria personal i de militància, i emprendre campanyes de solidaritat amb ella i els seus familiars.

La solidaritat de la CGT

Des de la seva detenció, i a instàncies dels companys i companyes de la Federació Local de Terrassa, la CGT va manifestar de forma clara i inequívoca el seu suport cap a la Laura i el seu compromís d'exercir una solidaritat activa. Fruit d'aquesta solidaritat la Laura ha rebut cartes i visites de companys/es, suport jurídic d'una advocada

de la CGT de Madrid, presència de companys/es del sindicat en els judicis, presència i record de la Laura en les manifestacions del 1er de Maig, en els mitjans d'informació del sindicat, aportacions econòmiques del sindicat que han estat decisives per poder garantir als seus familiars més directes mantenir el ritme de visites a les distants presons on la Laura ha estat.

La Laura encara és a la presó. Què podem fer?

Han passat més de cinc anys i encara en manquen més de tres per a que pugui sortir. Des de la CGT de Catalunya continuem denunciant:

- l'existència de la Llei Antiterrorista, que permet l'aïllament i la tortura de les persones detingudes, i de l'Audiència Nacional, tribunal d'excepció,
- la criminalització dels moviments socials que du a terme, de manera sistemàtica l'Estat.

Per tot això, des de la Secretaria d'Acció Social demanem la solidaritat activa i cridem a cada sindicat i federació a:

- realitzar aportacions econòmiques al compte de solidaritat a la Laura Riera: 2100 1391 96 0200043433 (posar al concepte «solidaritat amb Laura Riera» i la Federació o sindicat que fa l'aportació)
- dur a terme actes i activitats de denúncia de la situació de la Laura i difondre la seva situació
- estar atentes als actes i mobilitzacions i col·laborar-hi i participar-hi de forma activa
- escriure-la per recordar-li que no està sola:

Laura Riera Valenciano
Centre Penitenciari de València
Ctra. N-340, km. 225
46220 Picassent (València)

Secretaria d'Acció Social CGT Catalunya

LLIBERTAT NÚRIA PÒRTULAS!

Entrevista a companys de Núria

Com es va produir la detenció de Núria?

Van assaltar Kan Rusk a les 5.30 del matí del 7 de febrer rebentant la porta amb els seus mètodes habituals de violència i pànic, porra en mà van reunir els tres habitants en una habitació. Tot d'una es van portar a Núria a ca sos pares per engegar l'escorcoll sota l'acusació de pertinença a banda armada i possessió d'explosius.

Després de fer els escorcollaments durant set interminables hores —on només confiscaren pamflets de difusió anarquista, ordinadors, mòbils, discs compactes...—, segrestaren Núria i la portaren a la comissaria de Sants sota l'aplicació de la Llei antiterrorista. Després de dos dies incomunicada va passar a disposició judicial a l'Audiència Nacional, on es va aixecar la incomunicació i va poder ser assistida pel seu advocat. Un cop acabada la declaració, el jutge va decidir la presó preventiva fins a la revisió del cas.

Quina és la situació actual sobre la presó, el judici, l'acusació...?

En aquest moments Núria es troba segrestada per l'Estat a la presó preventiva de Soto del Real a l'espera que s'aixequi el secret del sumari portat a terme per la Brigada d'Informació dels «Gossos» d'Esquadra. Un cop això passi, el jutge tornarà a fer una revisió del cas i poden passar tres coses:

- 1) Que surti en llibertat per manca de proves o sota fiança.
- 2) Que surti en càrrecs a l'espera de judici.
- 3) Que hagi de romandre en presó preventiva fins el judici.

En un principi l'acusació era de pertinença a banda armada i possessió d'explosius, però en no trobar res durant els escorcolls, la possible acusació sigui ara la de col·laboració amb banda armada, relacionant-la amb altre company, Juan Sorroche, empresonat per l'Estat italià.

I la situació de Juan, quina és?

En el cas de Juan, ha restat durant dos mesos al centre d'extermini de Soto del Real esperant la resolució de l'extradició de l'Estat italià i després va ser extraditat per passar a disposició judicial acusat d'associació subversiva amb finalitats terroristes (270 bis).

En aquests moments es troba temporalment en una presó de Milà, però aviat serà traslladat a altra gàbia de l'Estat encara desconeguda.

Com es du el suport des de Girona?

Per mor que ha estat una detenció per un judici polític, des del començament moltes persones, individualment i col·lectivament, s'han solidaritzat en contra d'aquesta detenció. Va haver-hi una resposta immediata per fer front a aquest cop repressiu i buscar una resposta per difondre i fer pressió per al seu alliberament. Ens vam reunir assembleàriament per decidir quina seria la línia de la campanya a seguir. Tenint en compte el pensament de Núria sorgiren diferències a l'hora d'enfocar la situació.

Per no tenir conflictes amb la família (per motius ideològics) es va decidir portar a terme dues campanyes. Una exclusivament per demanar la llibertat de Núria, participant en el Sistema i demanant «clemència» a administracions públiques i a diputats des del punt de vista personal.

Per altra banda, l'altra campanya, segueix la lluita que portava Núria, solidaritzant-nos amb tots els presos, en contra de les presons, la repressió política i l'Estat.

Per què no esteu d'acord amb aquesta primera campanya?

Des de fa un temps, el moviment anarquista a Girona està adormit, no obstant això, en els últims mesos tornava a renèixer i a difondre's com a forma de lluita contra els veritaders terroristes: els Estats.

En tenir Núria una convicció de pensament, això la feia actuar d'una determinada manera en el seu dia a dia, i pensem que la campanya mediàtica que s'està portant des de Girona no té res a veure amb els seus principis reals.

No compartim la posició que ha adoptat la família, ja que creuen tenir tot el dret a decidir i a actuar sense pensar que són els companys qui realment tenen una major consciència de la realitat que viu Núria. S'està intentant que es vegi com a una víctima, i nosaltres creiem que els laments per a una persona presa no és la solució, sinó únicament la solidaritat activa.

Quines alternatives plantegeu?

Sabent que Núria és una de la interminable llista de presos polítics que hi ha a tots els Estats, volem continuar creant consciència de què no només s'ha de sortir al carrer per aquesta situació, sinó que en contra d'aquest abús de poder i d'aquesta repressió que pateixen tots els moviments socials que s'enfronten a l'enemic, tot cridant molt fort: «A baix els murs de les presons!»

Pensem que és important la difusió com a eina des del punt de vista social, tenint contacte amb col·lectius o individualitats que lluiten per la causa i no creguin en la mediació de les administracions públiques, que són les responsables d'aquest control, persecució, repressió i empresonament dels moviments socials o de la lluita individual.

Proposem intentar unir les forces organitzant-nos amb diferents persones perquè la lluita i la pressió sigui més resistent.

Fem una crida a tothom que vulgui solidaritzar-se, ja que la major arma contra aquesta repressió és la solidaritat activa, que vegin que per molts empresonaments i mentides no ens faran callar.

Per escriure Núria:

**Núria Pòrtulas Oliveras
CP Madrid V Módulo 12
AP 200 Colmenar Viejo
28770 Madrid**

Suport econòmic a Núria:
2100 0230 50 0101062813

Suport econòmic a Juan:
2074 0180 72 3188439229

**Llibertat Núria, Juan
i tots els presos en lluita!**

LA MURALLA MARÍTIMA, URBANISME FEUDAL

A començament del segle XX es considerà un gran èxit del progrés fer caure les muralles renaixentistes de Palma, per obrir la ciutat a la mar. Avui els prohoms visionaris del futur tornen a construir la muralla per tancar-la a la mar, sols que molt més alta i més llarga, perquè l'esplèndid escenari de la badia quedi reservat al reduït grup de privilegiats que puguin costejar l'elevat preu de les cel·les de luxe en primera línia.

Per als milers de residents que varen néixer o en el seu moment varen decidir anar a viure a prop de la mar, els tanquen el teló de l'escenari de la mar i s'hauran de conformar a mirar el cul a les moles dels rics. Torna l'urbanisme feudal, a imitació de les fortaleses de nobles i reis, que des de dalt dels seus castells albiraven les seves terres, enemics i serfs. Passa igual amb Son Dureta: ens arrabassen un lloc privilegiat des del qual tots els ciutadans, sense divisió de classes, podíem gaudir de vistes belles mentre estàvem convalsents, i ara ens releguen al que d'aquí a uns anys serà una aclaparadora olla urbana anomenada Son Espases.

Es va començar trencant la panoràmica dels molins centenaris amb la construcció dels monstruosos edificis de Can Pere Antoni sobre un humil barri de pescadors, obrint una ferida a l'horitzó per als milers d'habitants i visitants del lloc. L'anomenada façana marítima ve a prolongar aquesta muralla del segle XXI, perquè els

palmesans no s'oblidin que són «el populacho» i l'únic que es mereixen és que se'ls encaixonin en aquest recinte carcerari sense vistes. ¿Si poguéssim exercir de ciutadans, quina altra cosa haguessin volgut, que deixar l'únic lloc de la ciutat obert al mar com a zona d'esbarjo, com a continuació del parc de la Mar, que s'endinsa pels descampats del polígon de Llevant i la Soledat i ho uneix amb el camp com un passadís ecològic enjardinat; aprofitant l'edifici de GESA per a usos culturals públics, com un immens balcó a la mar per al poble? Però no, a Palma no hi ha ciutadans amb dret de decidir, existeix la massa que s'ho empassa tot i vota cada quatre anys. «Populacho» que s'ha d'alliçonar, «populacho» la màxima aspiració de llibertat, de ser, del qual sigui viure apinyat en barris dormitori, perquè amb els seus cotxes puguin arribar com més aviat millor a la feina i puguin produir més i millor per enriquir-ne d'altres. Amb la il·lusòria aspiració (si el Déu Capital ho permet) d'arribar a comprar un pis de luxe, com els que ara els impedeixen veure la mar, el camp o el cel, i així tancar el cercle d'un urbanisme de forassenyats a mesura d'especuladors.

De manera que als pobres ens arrabassen el paisatge urbà i ens imposen des de dalt el suburbi: com ha succeït al carrer de Jacint Verdaguer o succeirà a Son Busquets, perquè la realitat penosa és que el paisatge de la majoria de barris és un embull de cotxes, asfalt i façanes com ninxols de

cementeri, però sense flors. Així, les autoritats, amb l'estendard d'edificis emblemàtics i projectes faraònics, no en preveuen les seqüeles sobre la qualitat de vida de la resta de ciutadans, i es desenten de fer emblemàtics els barris més degradats.

Quin gran èxit de l'urbanisme! Oferir vistes en primera línia de mar a un centenar de rics, en primer lloc per: prendre-la a diversos milers de pobres en segona, tercera o quarta línia... que es perd a l'escalonat horitzó; i en segon lloc: tallar l'angle de visió de la ciutat als milers de transeünts que cada dia deambulen pel passeig marítim.

Allò increïble del cas és que d'una banda fan caure els habitatges militars del baluard del Príncep pel seu impacte visual, i devora hi construeixen un altre bunyol atroç.

Durant 40 anys i encara ara, no varen tenir cap mania a oferir als turistes, com a carta de presentació a l'entrada de Palma, l'aberració urbana dels edificis semienderrocats del solar de GESA, apedaçat amb tanques

publicitàries. Ara se'n van corrents i molt de pressa a edificar-lo, no sigui que altres s'enduguin la comissió.

Antoni Cànaves Martín

ANTI ©: Si t'interessa piratejar alguna cosa d'aquest butlletí, no te'n tallis! Això sí, no t'oblidis si és possible de citar-ne la font d'informació.

L'Ateneu Llibertari Estel Negre només es responsabilitza dels articles sense firma o dels signats expressament per aquest col·lectiu. Les altres col·laboracions, personals o de grups, signades amb noms reals o ficticis, són responsabilitat exclusiva dels seus autors.

LLEGEIX, AJUDA I DIFON EL *BUTLLETÍ ESTEL NEGRE*:

Això que tens a les mans no és cap objecte de consum. Si ja l'has llegit, no el llancis, passa'l a algun o alguna col·lega. També us hi podeu subscriure per 12 números fent-nos arribar 6 € (o 12 € si voleu fer una subscripció de suport) i nosaltres us enviarem el butlletí a ca vostra.

PUNTS DE DISTRIBUCIÓ DEL BUTLLETÍ:

- Bars: Lórien, Lisboa, Espanya, Guirigall, Pinzell
- Llibreries: Signe, Literanta, Illa de Llibres
- Botigues: Pasatiempos
- Biblioteques: Can Sales, Misericòrdia, Casa de Cultura

BUTLLETÍ EN PDF:

Us podeu descarregar aquest butlletí 174 en format pdf en la següent adreça electrònica: <http://www.estelnegre.org/butlleti/174.pdf>

U N A F O R M A D E C O L · L A B O R A R

El *Butlletí Estel Negre* és obert a tothom. Desitgem i volem que tots i totes hi col·laboreu amb articles, notícies, comentaris, dibuixos, etc., i també en la seva distribució i difusió. Enrotlleu-vos-hi!

A L T R A F O R M A D E C O L · L A B O R A R

Amb aquest butlletí, i amb l'Ateneu en general, hi podeu col·laborar d'una forma econòmica, imprescindible per al seu funcionament, ingressant les quantitats que vulgueu en el compte corrent de *La Caixa* número 2100-0150-66-0103123620.

Sabem que aquestes retxes seran ben acollides, per la qual cosa us adonem les gràcies per endavant.

ATENEU LLIBERTARI ESTEL NEGRE

- ⇒ LOCAL:
Palau Reial, 9, 2on (Ciutat)
- ⇒ PERMANÈNCIES:
De dilluns a divendres
de 19 a 22 hores
- ⇒ TELÈFON: (971) 726461
- ⇒ FAX: (971) 726461
- ⇒ E-MAIL:
estelnegre@gmail.com
- ⇒ CORRESPONDÈNCIA:
Apartat de correus 1566
07080 Ciutat de Mallorca